

ע"פ 3475/23 - ערן אזולאי נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 3475/23

לפני:

המבקש:

כבוד השופטת ר' רונן
ערן אזולאי

נגד

1. מדינת ישראל

2. צ.ח.

3. י.ח.

המשיבים:

בקשה מטעם המבקש לעיון חוזר בהחלטה

מיום 11.5.2023

עו"ד דוד גולן; עו"ד לילך גולן

בשם המבקש:

החלטה

1. זוהי בקשה שמינית לעיון חוזר בהחלטה שדחתה את בקשת המבקש לעכב את ביצוע גזר הדין שהוטל עליו. המבקש הורשע בעבירה של המתה בקלות דעת לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 לאחר שהוא גרם למותו של קטין כאשר נהג במכוניתו בערב יום הכיפורים בשנת התשפ"ב. דינו של המבקש נגזר והוטל עליו עונש מאסר בן 10 שנים.

בבקשה הנוכחית עתר המבקש כי בית משפט זה יעיין פעם נוספת בהחלטה שניתנה בבקשתו של המערער לעיכוב ביצוע עונש המאסר (ושניתנה בה החלטה ביום 11.5.2023); וכי הוא יורה על קטיעת עונש המאסר שהוטל על המבקש ועל שחרורו למעצר בית עד להכרעה בערעור. הרקע לבקשות צוין בהרחבה בהחלטות הקודמות שניתנו על ידי (האחרונה בהן - ביום 26.2.2024).

בבקשה דנן, טוען המבקש לשינוי נסיבות בהתייחס לממצאי חקירת זירת התאונה, וזאת הואיל והחקירה התקיימה במיקום אחר ממיקום התרחשות התאונה בפועל. לגישתו של המבקש, המשיבה בעיקרי הטיעון שהוגשו מטעמה, מודה "שאכן לא מדובר במיקום האמיתי שבו אירעה התאונה, משמע שבפני בית המשפט תוצאות חקירת ניסוי שדה ראייה ממיקום אחר לגמרי, כלומר, מזויפות". עוד הוא טען כי אם יתקיים דיון קצר בבקשה "תודה הפרקליטות שלא מדובר במקום התאונה האמיתי ולא במדדים אמיתיים, ומדובר בהפללה בניגוד לדין". לגישת המבקש - "הפרקליטות מודה היום כי המיקום

שהשוטר חקר אליו - שיקרי וכי אין כל חקירה, בדיקה או מדידה למיקום האמיתי של התאונה, ולא למיקום שקבע בית משפט קמא".

2. המבקש עותר לקיום דיון בבקשתו; או לחלופין כי "תתקיים פגישה עם נציגי הפרקליטות בלשכת המותב", בה תודה הפרקליטות - כך הוא טוען - כי התיק מבוסס על שקרים וכי אכן נפלו טעויות קריטיות בהחלטות בית המשפט עת דחה את בקשת המערער לעיכוב ביצוע כמו גם לעיון חוזר בה.

3. מעיון בעיקרי הטיעון לערעור שהגישה המשיבה עולה כי עמדתה היא שונה. המשיבה סבורה כי דין הערעור על כלל חלקיו - להידחות. בין היתר, התייחסה המשיבה בעיקרי הטיעון בפירוט לטענות המבקש ביחס ל"אזור האימפקט" ולטענה כי ממצאי נקודת האימפקט זויפו על ידי הבוחן המשטרתי במטרה להפליל את המבקש (ס' 24-33 לעיקרי הטיעון מטעם המשיבה).

המשיבה כפרה בטענת המבקש אודות זיוף בזדון של בוחן התנועה; ואף כפרה בטענתו ביחס למיקום ההתנגשות לגופה. המשיבה הוסיפה כי בבסיס עמדת המבקש עומדת ההנחה השגויה שלו כי על ניסוי שדה הראייה לשמש כשחזור מלא של התאונה - בעוד שבפועל אלה אינם פני הדברים. בלאו הכי, כך לטענת המשיבה, קבע בית משפט קמא כי אין משמעות ל"נקודת האימפקט" בהינתן שדה הראייה הרחב ותנאי התאורה הטובים שהיו בכביש בשעת התרחשות התאונה.

עוד התייחסה המשיבה ל"ניסוי הראייה השני" שנערך לגישה בתנאים הדומים ביותר לאלה ששררו בעת התרחשות התאונה; ואשר ניתן להסיק ממנו כי ניתן היה לראות את המדמים היטב. לגישת המשיבה - עולה מכך כי היה על המבקש להבחין במנוח בעת נסיעתו זמן רב לפני שהגיע ל"אזור האימפקט". המשיבה אף התייחסה לצבע הלבוש של המנוח ושל עוברת האורח שהוא פגש בעת שרכבה על אופניה; והיא אף הבהירה כי בניגוד לעמדת המבקש לפיה המנוח ועוברת האורח עמדו על רקע שחור - הרי שלפי הקביעה בפסק הדין, התאונה התרחשה בשעה בה עוד היה אור ואף פעלה תאורת רחוב, והמנוח ועוברת האורח עמדו על רקע צמחיה בגוון שאינו אחיד ומעקה בטיחות בצבע בהיר.

4. המשיבה התייחסה גם ליתר הנושאים שנטענו במסגרת הערעור. בכלל זה המשיבה התנגדה לבקשת המבקש להוספת ראיות. היא טענה בהקשר זה, בין היתר, כי מדובר למעשה בבקשה להעיד מחדש עדים שכבר העידו בבית משפט קמא, ולהגיש חוות דעת נוספת של עד ההגנה המתייחסת לקביעות עובדתיות שקבע בית משפט קמא, שלגישת המומחה מטעם ההגנה היו שגויות.

משכך, לא ניתן לקבל את גישת המבקש לפיה חל שינוי נסיבות מאז ניתנו ההחלטות הקודמות, שכן

בפועל המשיבה אינה מודה בטענותיו לגבי מיקום התאונה והשלכתו על ההרשעה. לכן, וכפי שנקבע בהחלטות הקודמות - אין מקום להורות על שחרורו ממאסר עד לדיון בערעורו.

5. עוד יצוין כי המבקש טוען כי בית משפט זה שגה בקביעותו בהחלטה מיום 11.5.2023 כי הוא נהג מעל למהירות המותרת; וכי בדיקת ינשוף שבוצעה לו העידה על קיומו של אלוהול בגופו. לטענת המבקש, נקבע בהכרעת הדין כי הוא נהג בהתאם למהירות המותרת, וכי בדיקת הינשוף שבוצעה לו העידה כי לא נמצא אלוהול בגופו. ואולם, כידוע למבקש - בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיו שלו, ועל כל פנים מדובר בקביעות שמקורן בהכרעת הדין שניתנה בבית משפט קמא.

6. כפי שהובהר על ידי בהחלטות הקודמות - העובדה שביצוע עונש המאסר של המבקש לא עוכב - אין משמעה כי ערעורו לא יתקבל, אלא שהדין בטענותיו הערעוריות יתקיים לפני המותב שידון בערעור. עוד יודגש כי משעה שהמבקש החל לרצות את עונש המאסר שלו, האפשרות לשחררו היא חריגה ונדרשים לה טעמים מיוחדים, אשר לא קיימים גם בבקשה הנוכחית.

7. בשולי בקשתו מתייחס המבקש למועד שנקבע לדיון בערעור - בחודש דצמבר 2024 לאחר שהדין כבר נדחה בעבר. המבקש טוען כי ההמתנה שלו לשמיעת הערעור במשך כשנה וחצי, עלולה לסכל את הערעור מעיקרו. מובן כי המבקש רשאי - אם ימצא לנכון - לפנות למזכירות בית המשפט בבקשה להקדים את הדיון, בקשה שעשויה להתקבל - בהתאם לאילוצי היומן.

8. לכן, ולאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בסיון התשפ"ד (1.7.2024).

ש ו פ ט ת